Priskest sõie, priskest jõie
Ölut wiina pääle jõie,
Uolkusid Usu miestega,
Reisis nie rihe wahet.
Ladusid walla lautu kaudu.
Turstil olli tugex tüdruk,
1910. Viego kärme käski Rõõt;
Seda sie Kähwe läkutas,
Posti talus tantsitas;
Kuandis teda kazja aeda,
Alli lauda t ukse alla.
All olliđ põhuđ, peäl olliđ põhuđ,
Wahel olliđ põhuđ wastu karwa,
Siis Ingel kietis kergutiel:
Wuot sie mies kül mieleline,
Abikaasa armuline;
1920. Ära ta wõidab wõi poisid,
Ära ta ruabas Raegma poisid,
Kohutas ta Kuosta Jüri.
Ükskord johtus kuopistus,

Warastasid wana miehe.
Suomest wana suoldati,
Suoldat kohtus uadetie,
Kahe wahel kañetie
Arnuu leiba añetie
Waldas korda uahitie.
Selle lauu on 64. a. Hans Memel ütelnuđ.

№ 54.

1930. Kuis tulli tõbi minule,
Sattus suuri sapi warwa?
Et muol wäega wana naene.
Külapoisid, puoled wennad,
Walge pead minu warnused,
Lähme sinna Lääne lauda peäle;
Wuot sääl me suame wanu waheta.
Siis suame nuored nukud naised,
Siis pole adra arida,
Ega äkke pakku paña kokku,
1940. Tua luuda metsast tuua.
Ise tema künnab, änd äestab